

HÚSVÉT 2. VASÁRNAPJA*A év*

1-3 oldal

Az isteni Irgalmasság vasárnapja

Olv.: ApCsel 2,42-47 – 1Pét 1,3-9 – Jn 20,19-31

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Kedves Testvérek! Az, hogy a keresztények vasárnaponként összegyűlnek, azért van, hogy megünnepeljük Krisztus győzelmét. Az életet ünnepejük, hiszen a kereszténység húsvéti életforma, és akkor, amikor mi vasárnap a templomainkban istendicséretre összegyülekezünk, akkor az első keresztények útján érkezünk ide, akik vasárnapról vasárnapra – Húsvét óta a hét első napja vasárnap – összegyűlnek, hogy hallgassák az apostolok tanítását és odafigyeljenek a tanúságtételre és megtörjék az élet kenyerét és lelkileg táplálkozzanak, erősödjenek.

Ezen a mai vasárnapon fehérvasárnap van. Ez abból a gyakorlatból származik, hogy a Nagyszombat éjszakáján megkeresztelt felnőttek eddig hordták a fehér kereszteltekt ruháját, az így nézett ki mint a ministránsok, ahogy itt láthatók ebben a fehér ruhában. Fehérvasárnapon nemhogy felöltötték ezt, hanem éppen levetették ezt a ruhát, mert az üzenet, az nem a templomoknak szól, Az üzenet a templomokból indul el a világba, és ezen a vasárnapon vették magukra a keresztények, az új keresztények a hétköznapi ruhájukat, amelyben a mindennapokban éltek és amely mindennapokhoz tartozott hozzá az ő hitük, az ő tanúságtételük. Megjelent a világban – mint életforma – a kereszténység.

Ma azért imádkozunk, hogy mi úgy tudjunk tanúságot tenni Húsvétról, hogy ez valamiképpen egy olyan életforma legyen a világban, ebben az Istent elhagyó, Istent tagadó világban, hogy kíváncsi életforma legyen.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! Már Húsvétvasárnap említettem, hogy mi, ma élő emberek a hit világában élünk. hiszen szemtől szemben nem találkoztunk Jézussal, nem hallottuk a tanítását saját fülünkkel. Viszont ismerjük az apostolok igehirdetését, az apostolok tanúságtételét, és a kereszténység a hitre hivatkozik. A kereszténység húsvéti életforma, a Húsvét pedig a hitnek a diadala. Boldogok, akik nem látnak, és mégis hisznek.

Micsoda szerencse, hogy a Krisztus után élő tudósok fölismerték azt, hogy ami valós, az a szemnek láthatatlan. Ez a nagyon fontos megállapítás mintegy megerősít bennünket abban, hogy nem szenvedünk hátrányt azért, mert szemtől szemben nem láttuk Krisztust és nem hallhattuk élő szavát. Mert ami a szemnek látható, az nem biztos, hogy az igazságra vezet el bennünket. Mert a valóság a szemnek láthatatlan. És akkor, amikor azt hangsúlyozom, hogy a mi kereszténységünk hitre hivatkozik, az apostolok igehirdetésére, tanúságtételére, az előttünk lévő hitére és tanúságtételére, akkor ez bizonyos értelemben még akár előnyünkre is szolgálhat. Hiszen amiért az ember istenigazából lelkesedni tud, az az, ami a tények mögött ismerhető meg, található, és ezek az eszmék. Amiért az ember igazából lelkesedni tud, az a valóság fölötti értékek gazdagsága. Tehát mi eszmékre és értékekre hivatkozunk, és a hit az eszmékre és értékekre hivatkozik.

Nagyon érdekes, hogy a keresztény gondolkodók a hitnek a titkát az igazi szerelem titkával hozták összefüggésbe és arról beszélnek, hogy ha az embernek csak teste lenne, akkor nem is

ismerné az ember az igazi szerelem titkát, mert az titokra és egyszerűvalóra hivatkozik. Akkor tehát, amikor mi a hitünkről gondolkodunk, akkor titokra és egyszerűvalóra hivatkozunk, és ez nem a tapasztalat rendjéből érkezik el hozzánk, ez az igazság, a hitnek az igazsága, hanem a lélek felől.

Éppen ezért sajnálatra méltók azok az emberek, akik úgy gondolják, hogy csak azzal tudnak megbékélni, amit a tapasztalat útján szereznek. Szintén egy tudósnak a vallomása, hogy aki csak a tapasztalat igazságát ismeri el, az önmagát halálra ítéli. Ha mi egy kicsit enyhébben fogalmazunk, akkor azt mondhatjuk, így ez nem embernek való. Mert az ember az eszmék és az értékek felől közelít az élethez, és ez csak a lélek felől lehetséges.

Ha valaki boldog akar lenni, akkor ez pontosan ezt jelenti. A boldogság a találkozásnak a függvénye. Nem tényekkel találkozunk, nem csupán a való világban élünk, hanem titokra hivatkozunk, egyszerűvalóra hivatkozunk. Végeredményben minden emberi találkozásunk is ilyen, és magától értetődő, hogy Jézus Krisztussal való találkozásunk is ilyen: egyszerűvaló és titok. És ez valóban csak azok számára lehetséges, akik boldogok akarnak lenni. Akik nem akarnak boldogok lenni, azoknak maradjon a hitetlenség, hiszen a hitetlen embernek, pontosan azért, mert az egész szemlélete a hitetlenség felől határozható meg, maximum örömei lehetnek, de boldog sohasem lehet, mert bezárja magát a tapasztalati világba és kizárja magát a titkok világából, kizárja magát a találkozás örömeiből, a másik emberrel való találkozás örömeiből, ami az Istennel való találkozásunkból él.

Testvérek! Tamásnak ez a megnyilatkozása, amit hallottunk, éppen ezért lelki szegénységre vall. Csak akkor hiszek ha... hallottuk az evangéliumi üzenetet. Amit látunk, amit megtapasztalunk, azt nem kell hinni, azok tények. Itt egy önellentmondással szembesülünk, és akkor, amikor azt mondjuk, hogy a keresztény élet húsvéti életforma, húsvéti valóság, ez pontosan ezt jelenti. Mi abból a titokból élünk, abból az egyszerűvalóságból élünk, hogy Krisztus legyőzte a halált és él, föltámadott. Krisztus ezért az életnek az ura, hiszen aki a másikért szenvedni tud, a másikért áldozatot tud hozni, az a másik embert élteti. Lehet, hogy belehalunk ebbe, sőt bizonyos értelemben igaz az, hogy a szeretetbe bele kell halnunk, hiszen áldozatot hozni, lemondani csak azért tud az ember igazán.

És itt jön be az életünkbe, a tapasztalati világunkba, a mindennapjaink világába az értékeknek a rendszere meg az eszméknek a rendszere. Krisztus győzelme pontosan ezt jelenti és ezt az életformát kellene nekünk, hívő embereknek megjeleníteni a családjainkban, a világban, embertársainkkal való kapcsolatainkban, amik különbözőek lehetnek, amelyeket meghatároz az élet. És akkor határozza meg az élet a mi világunkat, az emberi kapcsolatainkat, ha az egymással való kapcsolatunk abban áll, hogy egymásért áldozatot tudunk hozni, egymásért, ha kell, szenvedni is tudunk. Ez a magatartás jeleníti meg az életet: egymásból élünk.

Testvérek! Ma, Húsvét második vasárnapján pontosan ezzel a titokkal találkozunk. Az élet küzdelem, harc, élet és halál küzdelme. Jézus azért győzött, mert meghalt értünk. Mi akkor változtathatjuk meg a világot, és lehet a mi jelenlétünk által ez a világ az élet ajándéka, a mi emberi életünk az élet ajándéka, ha valóban ez a fajta szemlélet, ez a fajta gondolkodás határoz meg mindent. Boldogok, akik nem látnak, és mégis hisznek. Mert ami a valós, az a szemnek láthatatlan.

Kívánom a Testvéreknek, hogy ez a világ, ez a fajta gondolkodás határozza meg emberi kapcsolatainkat és ezáltal legyen jelen a mi mindennapjainkban a Húsvét üzenete mint életforma, a kereszténység mint életforma. Akkor ez olyan ajándék, amely valóban egy új világot teremt, a hitnek a világát, az élet győzelmét.

+ A M E N +

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Az áldás előtt szeretném a türelmünket egy pillanatra igénybe venni. Majd a kijáratnál két testvérünk egy kis üzenetet nyújt át mindenkinek, ezt most Húsvét után szánom az itt egybegyűlteknak. Ezt a címet adtam ennek a kis rövidke elmélkedésnek: Ki menti meg az embert? Fogadják el ezt a néhány gondolatot, talán segítségükre lesz.

És [Tállay] Ferinek szeretném megköszönni ezt a szép gyertyát. Nem is tudtam pontosan, mert idekerült a sekrestyébe, letette, azt láttam, hogy ő járt itt, de nem voltam biztos, hogy mi is ez, mert én nem bontottam ki. Aztán utána meg nem tudtam, hogy vajon most ez a templomban lehet így, vagy hogy a másik közösségnek is hoznak, és akkor húsvéti gyertyákból lesz több is ebben a templomban. De szépen megoldódott és nagyon szép. Még a germánok egy kicsit örültek is, mert azt hiszem, hogy ez Németországból vásárolt, ugye? Na hát, akkor meg rendben vagyunk.

Kedves jó Testvérek, a Jóisten segítsen bennünket, és fehérvasárnap után a mindennapi ruhában a húsvéti életforma jelenjen meg ebben a világban általunk! Mert mégiscsak győz az élet, ha mi egymásért áldozatot tudunk hozni, egymást tudjuk szeretni, akkor ebből csak élet támadhat. Kívánom ezt a sikert, idézőjelben, mert ez a kereszténységnek a győzedelme!

+ **Á L D Á S** +